

на съ дървенъ плугъ. Пълно е съ тръне. Самата табия е нова, въ форма на полумесець обърната къмъ югъ, *emplacement pour cinq pièces* [мѣсто за петъ орѣдия]. Хубавъ изгледъ на София, на блѣсналата съ своитѣ 9 кубета библиотечна джамия, на Св. София и т. н. Тукъ да се издигнатъ вили и всичко наоколо да се покрие съ паркъ. Изгледътъ е мъглявъ, особено на югъ и северъ. Самоковското шосе, неговитѣ серпентини се блѣлятъ въ далечината. Покритиятъ мостъ презъ Искъра на орханийското шосе. Мъгла като шапка покрива Рила. Витоша—най-красивиятъ изгледъ е отъ тукъ; на върха снѣжно поле, хубава панорама. Стада коне въ полето. Начовичъ бѣше замисленъ и тѣженъ. Климентъ, следъ излизането си въ оставка, най-добре щѣлъ да направи, ако отиде въ Македония.

Обѣдвахъ съ Начовича, Кохъ, Краузъ и двамата Агуровци. Следъ това съ Начовича и Агура по едно на бързо взето решение направихме излетъ съ кола до Бояна; файтонджията е македонецъ (№ 49) съ два Георгиевски кръста отъ опълчението. Пжтувахме изъ полето, множество поточета, мокри ливади, като че водата е нарочно разлѣвна. На нѣколко мѣста прѣсно разкопани чимове, може би зачатъци на нова агрикултура, нови нивя. Излѣзохме на самото шосе за 18 м., изцѣло е около 1 часъ пжтъ съ кола. Селото Бояна лежи на политъ на Витоша, малко по-близу до София, отколкото Балиефенди, разположено е на източната страна на дълбока Витошка урва. Кжщитѣ сж прѣснати, повече сж воденици край разлѣвния потокъ, прости турбини, надъ воденицата водата е докарана по издълбанъ пжтъ надъ колелото. Деца си играятъ въ сухата ланска трева съ раци. Жени и момичета предъ кжщитѣ. *Forum* — на едно отворено мѣсто съ изгледъ къмъ града събрали се мжже на тревата. Волски черепи по плетищата, сравни Бокачио и old Gnostics [старитѣ гностици]. На най-високото мѣсто на селото стърчи черквица. Понататкъ още се блѣлѣ снѣгъ, пълно е съ *saxa erratica*, свлѣчени отъ Витоша—всички сгради, кервансарай и т. н. въ София сж строени съ разноцвѣтни камъни, обло изгладени отъ водата, свлѣчени отъ Витоша. Влѣзохме въ тѣснината, романтично, водата бучи, скачане отъ камъкъ на камъкъ; съзрѣхме първитѣ следи отъ растителность, зеления цвѣтъ на звънчето (*Galanthus nivalis*?) и нѣщо синьо като *Veronica*. По нагоре тамъ, гдето захваща тѣснината въ планинската сѣнка, се спуща водопадъ около 30 м. високъ, още замръзналъ и надъ него зелена гора. На лѣвия, северния брѣгъ на тѣснината (пжтеката е на дѣсния, южния) се издига конусъ, горѣ плоскъ, извънредно стрѣменъ и надвисналъ надъ тѣснината—това е старата крепостъ Бояна, съ съвсемъ плоскъ връхъ, отдолу се забелязва, че горе има нѣкакви развалини, биятъ въ очи още отдалече, отъ шосето за Балиефенди, и ивици снѣгъ горе, останали неразтопени въ сѣнката на тѣснината. Изкачихъ